

EVANXEO

Paixón do noso Señor Xesucristo segundo Mateo 26, 14-27, 66

¿Canto me dades se volo entrego?

C. Naquel tempo, un dos Doce, chamado Xudas Iscariote, foi onda os sumos sacerdotes e díxolles:

S - «¿Canto me dades se volo entrego?»

C. Eles acordaron darlle trinta moedas de prata. E desde entón andaba buscando o momento axeitado para llelo entregar.

¿Onde queres que che preparemos a Pascua?

C. No primeiro día dos Ácimos os discípulos fóronlle preguntar a Xesús:

S - «¿Onde queres que che preparemos a cea pascual?»

C. El respondeu:

+ - «Ide á cidade, á casa de fulano e dicídelle: "O Mestre di: O momento está preto; vou celebrar a Pascua cos meus discípulos na túa casa".»

C. Os discípulos fixeron tal como Xesús lles mandara e prepararon a Pascua.

Un de vós me vai entregar

C. Chegado o solpor, púxose á mesa cos Doce. E mentres ceaban díxolles:

+ - «Asegúrovos que un de vós me vai entregar.»

C. Moi tristes empezaron a preguntarlle un por un:

S - «¿Non serei eu, Señor?»

C. El respondeu:

+ - «Un que meteu comigo a man no prato, ese entregárame. O Fillo do Home vaise, como está escrito del; pero ¡ai daquel que entrega ó Fillo do Home! Máis lle valía non nacer.»

C. Entón Xudas, o que o ía entregar, preguntoulle:

S - «¿Non serei eu, Mestre?»

C. Respondeulle:

+ - «Ti o dixeches.»

Isto é o meu corpo. Isto é o meu sangue

C. Mentres estaban a comer, Xesús colleu pan e, dando grazas, partiuno e déullelo ós seus discípulos, dicindo:

+ - «Tomade e comed: isto é o meu corpo.»

C. E collendo unha copa, dando grazas, déullela dicindo:

+ - «Bebede todos dela. Que isto é o meu sangue, o sangue da Alianza, vertido por todos para o perdón dos pecados. E asegúrovos que desde agora non voverei beber este produto da viña, ata o día que beba convosco o viño novo no Reino do meu Pai.»

C. Despois de cantaren os Salmos, saíron para o Monte das Oliveiras.

Ferirei o pastor e dispersaranse as ovellas do rabaño

C. Entón díxolles Xesús:

+ - «Esta noite todos ides tropezar na vosa fe por causa miña, conforme está escrito: “Ferirei o pastor e dispersaranse as ovellas do rabaño.” Pero cando resucite, irei diante de vós a Galilea.»

C. Replicoulle Pedro:

S - «Anque todos tropecen pola túa causa, eu si que non tropezarei.»

C. Respondeulle Xesús:

+ - «Pois ti ten por seguro que esta mesma noite, antes de que cante o galo, hasme negar tres veces.»

C. Díxolle Pedro:

S - «Anque teña que morrer contigo, endexamais te negarei.»

C. E o mesmo dixeron todos os discípulos.

Empezou a poñerse triste e a sentirse fondamente angustiado

C. Entón chegou Xesús cos seus discípulos a un terreo chamado Xetsemaní e díxolles:

+ - «Sentade aquí, mentres eu vou orar.»

C. E, levando consigo a Pedro e mais ós dous fillos do Zebedeo, empezou a poñerse triste e a sentirse fondamente angustiado. E díxolles:

+ - «Morro de tristura; quedade aquí, e vixiade comigo.»

C. E avanzando un pouco, caeu rostro en terra, mentres rogaba:

+ - «Meu Pai, se é posible, arreda de min este cáliz. Pero non se faga o que eu quero, senón o que queres ti.»

C. E, volvendo onda os discípulos, atopounos durmindo. Díxolle a Pedro:

+ - «¿Non puidestes velar comigo nin tan sequera unha hora? Estade á espreita e orade, para non entrades na tentación. O espírito está disposto, pero a carne é débil.»

C. E arredándose de novo, por segunda vez púxose a orar dicindo:

+ - «Meu Pai, se este cáliz non pode pasar sen que eu o beba, fágase a túa vontade.»

C. E, volvendo de novo, atopounos tombados, porque lles caían os ollos co sono. Deixounos e arredouse de novo, e púxose a orar por terceira vez, repetindo as mesmas palabras. Despois volveu onda os seus discípulos e díxolles:

+ - «¿Conque aínda durmides e descansades? Pois sabede que xa chega a hora e o Fillo do Home vai ser entregado nas mans dos pecadores. ¡Veña, erguédevos e vaiámonos, que xa está aquí o que me vai entregar!»

Suxeitaron a Xesús e prendérono

C. Aínda estaba Xesús falando ós seus discípulos, cando chegou Xudas, un dos Doce, acompañado dun tropel de xente con espadas e paus, que mandaran os sumos sacerdotes e os senadores do pobo.

O que ía entregalo déralles este contrasinal:

S - «A quen eu lle dea un bico, ese é, prendédeo.»

C. De seguida achegouse a Xesús e díxolle:

S - «¡Saúde, Mestre!»

C. E bicouno. Xesús respondeulle:

+ - «¡Amigo, o que viñeches facer!»

C. Entón adiantáronse, suxeitaron a Xesús e prendérono.

Pero un dos que estaba con Xesús, botando man á súa espada, desenvaiñouna, e feriu ó criado do sumo sacerdote, rabenándolle unha orella.

Entón Xesús díxolle:

+ - «Volve a túa espada ó seu sitio, pois todos os que levan espada, pola espada perecerán. ¿Seica pensas que non podo acudir a meu Pai? E el, agora mesmo, poñería á miña disposición máis de doce lexións de anxos. Pero, ¿como se ían entón cumprir as Escrituras, de que así ten que suceder?»

C. E naquela hora díxolle á xente:

+ - «Saístes prenderme con espadas e paus, coma se fose un bandido. A diario estiven sentado no templo ensinando, e non me prendestes.»

C. Todo isto aconteceu para que se cumprise o que escribiron os profetas.

Entón todos os discípulos, abandonándoo, fuxiron.

Ides ver como o Fillo do Home senta á dereita do Todopoderoso

C. Os que prenderon a Xesús levárono á casa de Caifás, o sumo sacerdote, onde estaban reunidos os letrados e mais os senadores. Pedro seguiuno de lonxe ata o patio do sumo sacerdote e, entrando dentro, sentou cos criados para ver como acababa todo aquilo.

Os sumos sacerdotes e mais o Sanedrín teimaban por encontrar algún falso testemuño contra Xesús para o poderen condenar á morte. Pero non o atopaban por moitas falsas testemuñas que comparecían. Á fin, viñeron dúas que dicían:

S - «Este afirmou: “Podo destruír o templo de Deus e reconstruílo en tres días”.»

C. Entón ergueuse o sumo sacerdote e díxolle:

S - «¿Non respondes nada? ¿Que é o que estes testemuñan contra ti?»

C. Pero Xesús calaba, e o sumo sacerdote díxolle:

S - «Conxúrote polo Deus vivo que me digas se ti es o Mesías, o Fillo de Deus.»

C. Xesús contestou:

+ - «Ti o dixeches. E dígovos máis: A partir de agora ides ver como o Fillo do Home senta á dereita do Todopoderoso e vén entre as nubes do ceo.»

C. Daquela o sumo sacerdote, rachando os vestidos, exclamou:

S - «¿Que necesidade temos de testemuñas? Vós mesmos oístes a blasfemia. ¿Que vos parece?»

C. Eles responderon:

S - «É culpable: merece a morte.»

C. Entón cuspiéronlle na cara e uns déronlle unhas trompadas; outros zorregábanlle dicindo:

S - «¡Cristo, ora, adiviña quen che pegou!»

Antes de que cante o galo hasme negar tres veces

C. Pedro estaba sentado fóra, no patio. Acercouse a el unha criada e díxolle:

S - «Ti tamén andabas con Xesús o Galileo.»

C. El negouno diante de todos:

S - «Non sei de que me falas.»

C. Ó saír cara ó portalón viuno outra criada e díxolles ós que estaban alí:

S - «Este andaba con Xesús de Nazaret.»

C. De novo volveu el negalo con xuramento:

S - «Non coñezo a ese home.»

C. De alí a un pouco achegáronse os presentes, dicíndolle a Pedro:

S - «Si, ti tamén es deles; descóbrete a túa mesma fala.

C. Entón el empezou a maldicir e a xurar:

S - «¡Que non coñezo a ese home!»

C. E coa mesma cantou o galo. Pedro, acordándose das palabras que dixerá Xesús: "Antes de que cante o galo hasme negar tres veces", saíu para fóra e chorou amargamente.

Entregaron a Xesús a Pilato, o gobernador

C. Ó raiar o día, todos os sumos sacerdotes e mais os senadores do pobo celebraron consello contra Xesús, para condenalo á morte. Amarrárono e fóronllo entregar a Pilato, o gobernador.

Non é lícito botalas no peto das ofrendas, xa que son prezo de sangue

C. Entón Xudas, o traidor, ó ver que o condenaran, cheo de remordementos, devolveulles as trinta moedas de prata ós sumos sacerdotes e mais ós senadores dicindo:

S - «Pequei entregando á morte a un inocente.»

C. Eles contestaron:

S - «¿E a nós que nos contas? Alá ti.»

C. El, guindando as moedas no templo, marchou, e foise aforcar. Os sumos sacerdotes, apañando as moedas, dixeron:

S - «Non é lícito botalas no peto das ofrendas, xa que son prezo de sangue.»

C. Entón, despois de deliberar, compraron con elas o Agro do Oleiro, para enterrar nel os forasteiros. Por iso, aquel agro chámase aínda hoxe o "Agro do sangue". Cumpriuse así o que deixara escrito o profeta Xeremías:

“Colleron as trinta moedas de prata,
prezo co que taxaran a un home
(pois esa era a taxa que poñían os fillos de Israel),
pagando así o Agro do Oleiro,
tal como mo mandara o Señor.”

¿Es ti o rei dos xudeus?

C. Compareceu Xesús ante o gobernador, que lle preguntou:

S - «¿Es ti o rei dos xudeus?»

C. Xesús contestou:

+ - «Ti o dis.»

C. E ós cargos que lle facían os sumos sacerdotes e mais os senadores, non respondeu nada. Entón preguntoulle Pilato:

S - «¿Seica non oes todo o que están testemuñando contra ti?»

C. Pero non respondeu a pregunta ningunha, deixando ó gobernador moi estrañado.

Resulta que pola festa tiña o costume de ceibar o preso que a xente lle pedise. Tiñan daquela un preso de moita sona chamado Barrabás. Pilato dirixiuse ó pobo reunido:

S - «¿A quen queredes que vos solte, a Barrabás ou a Xesús, chamado o Cristo?»

C. Pois el ben sabía que llo entregaran por envexa.

Mentres estaba sentado no tribunal, a súa muller mandoulle a dicir:

S - «Deixa en paz a ese xusto, que hoxe sufrín moito en soños por cousa del.»

C. Pero os sumos sacerdotes e mais os anciáns persuadiron á xente, para que reclamasen a Barrabás e acabasen con Xesús. O gobernador insistiu:

S - «¿A quen queredes que vos libere?»

C. Eles dixeron:

S - «A Barrabás.»

C. Díxolles Pilato:

S - «¿E que fago eu con Xesús, chamado o Cristo?»

C. E responderon todos:

S - «¡Que o crucifiquen!»

C. El replicou:

S - «Pero, ¿que mal fixo?»

C. Pero eles berraban máis forte dicindo:

S - «¡Que o crucifiquen!»

C. Vendo Pilato que non conseguía nada, senón que, pola contra, o barullo ía a máis, tomou auga e lavou as mans diante de todos dicindo:

S - «Alá vós, eu non son responsable deste sangue.»

C. Todo o pobo respondeu dicindo:

S - «Pois que recaia o seu sangue sobre nós e sobre nosos fillos.»

C. Entón soltoulles a Barrabás, e a Xesús, despois de o mandar azoutar, entregouno para que o crucificasen.

¡Saúde, rei dos xudeus!

C. Os soldados do gobernador levaron a Xesús ó Pretorio, e reuniron toda a compañía. Espírono, botáronlle enriba un manto escarlata; e, trenzando unha coroa de espiños, puxéronlla na cabeza, e na man dereita unha cana. Axeonllándose diante del, dicíanlle moqueándose:

S - «¡Saúde, rei dos xudeus!»

C. Cuspíanlle e coa canivela dábanlle vergallazos na cabeza. Despois de faceren riso del, quitáronlle o manto e puxéronlle a súa roupa e quitárono para fóra para o crucificar.

Crucificaron tamén con el dous bandidos

C. O saíren atoparon un home de Cirene, chamado Simón; e obrigárono a levar a cruz de Xesús.

Cando chegaron a un lugar chamado Gólgota, é dicir, lugar da Caveira, a Xesús déronlle de beber viño mesturado con fel; el probouno, pero non o quixo beber. Despois de que o crucificaron, repartiron os seus vestidos botándoos a sorteo e, estando alí sentados, vixiábano.

Enriba da súa cabeza puxeron escrito o motivo da súa condena: "Este é Xesús, o rei dos xudeus".

Crucificaron tamén con el dous bandidos, un á dereita e outro á esquerda.

Se es Fillo de Deus, baixa da cruz

C. Os que pasaban por alí, insultábano, abaneando a cabeza e dicindo:

S - «Ti que destrúes o templo e o reconstrúes en tres días, sálvate a ti mesmo; se es fillo de Deus, baixa da cruz.

C. Do mesmo xeito, os sumos sacerdotes, cos letrados e cos senadores, burlándose del dicíanlle:

S - «Salvou a outros, pero non se pode salvar a si mesmo. É rei de Israel; que baixe agora da cruz e creremos nel Confía en Deus: pois que Deus o salve agora, se tanto lle quere, xa que dixo: "Son Fillo de Deus"»

C. Tamén o aldraxaban os bandidos que estaban crucificados con el.

Elí, Elí, ¿lemá sabactaní?

C. Desde o mediodía, a escuridade cubriu toda aquela terra ata as tres da tarde. E ó redor desta hora, clamou Xesús e, con voz resoante, dixo:

+ - «Elí, Elí ¿lemá sabactaní?»

C. Isto é:

+ - «Meu Deus, meu Deus, ¿por que me abandonaches?»

C. Algúns dos que estaban alí oíron e comentaban:

S - «Ese está chamando por Elías.»

C. Inmediatamente un deles foi correndo coller unha esponxa, enchoupouna en vinagre, espetouna nunha cana, e dáballa de beber. Pero os demais dicían:

S - «Deixade, a ver se vén Elías salvalo.»

C. Logo Xesús, clamando outra vez con voz resoante, entregou o espírito.

C. Entón o veo do Santuario rachouse en dous de arriba abaixo. Tremeu a terra, as rochas fenderon, e abríronse os sepulcros. Moitos corpos dos santos que estaban mortos resucitaron. E despois que el resucitou saíron dos sepulcros, entraron na cidade santa e aparecerónselles a moitos. O centurión e mais os que con el gardaban a Xesús, vendo o terremoto e todo o que pasaba, dixeron aterrados:

S - «Verdadeiramente este era o Fillo de Deus.»

C. Había alí, mirando desde lonxe, moitas mulleres que seguiran a Xesús desde Galilea para servilo. Entre elas estaba María Magdalena, María a nai de Santiago e mais de Xosé, e a nai dos fillos do Zebedeo.

Xosé puxo o corpo de Xesús no sepulcro novo

C. Á tardiña chegou un home rico de Arimatea chamado Xosé, que tamén era discípulo de Xesús. Foi onda Pilato e pediulle o corpo de Xesús. Pilato mandou que llo entregasen.

Collendo o corpo envolveuno nunha saba limpa e púxoo no seu propio sepulcro novo, que tiña cavado nunha rocha; e, facendo rolar unha gran lousa na entrada do sepulcro, foise. Estaban alí María Magdalena e mais a outra María, sentadas fronte ó sepulcro.

Tendes a garda, ide, e vixiádeo como mellor saibades

C. Ó outro día, pasado o día da Preparación, os sumos sacerdotes e mais os fariseos foron xuntos onda Pilato e dixéronlle:

S - «Señor, lembramos que aquel enredante, cando estaba vivo, dixo: "Resucitarei despois de tres días". Así que manda que vixíen o sepulcro ata o terceiro día; non vaia ser que cheguen os discípulos e o rouben e que lle digan á xente: "Resucitou de entre os mortos". E así a derradeira impostura sería peor cá primeira.»

C. Díxolles Pilato:

S - «Tendes a garda, ide, e vixiádeo como mellor saibades.»

C. Eles foron e selaron a lousa, asegurando a vixilancia do sepulcro coa garda.